

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

Gita Bláhová, Dobříšské školství 1945-1965, PedF UK, KDDD, 2013, 65 stran + přílohy

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		X		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		X		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.			X	
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		X		
Autor správně cituje.	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Autorka ke své bakalářské práci volila téma z regionálních dějin po roce 1945, konkrétně pak problematiku dobříšského školství mezi lety 1945-1965. Volba to byla dobrá nejen z důvodu dlouhodobějšího výzkumného záměru KDDD, ale i vzhledem k tomu, že dějiny českého školství v druhé polovině 20. století si oprávněně zaslouží pozornost. Současně její ambicí nebylo předložit pouze institucionální dějiny, ale snažila se „vhlédnout“ i do prostředí školní třídy a školního života v zájmovém období, upozornit na propojenost politického vývoje a školy.

Je nicméně nutno doplnit, že stanovený úkol (i z důvodu abstinující odborné literatury) nebyl snadný. Byl by však usnadněn, pokud by defendentka nepominula bohatou historiografickou produkci zkoumající vývoj české společnosti, kulturní politiky, literárních dějin či dějin každodennosti ve zkoumaném období.

Je nutno ocenit, že autorka svou studii opírá o archivní materiály, jež jsou dosud neutříděny, ale do kterých ji bylo umožněno nahlédnout. Kvalitě práce by napomohlo, pokud by se pokusila výsledky svého archivního výzkumu lépe utřídit, interpretovat. Zvolený chronologický postup (Každodennost dobříšských žáků, s. 34-48) se mi nezdá nejlepším řešením. Příliš chronologický postup se vyjevuje i v dalších částech (např. Vzdělání a výchova)

Autorka ne vždy dobře a jasně formuluje a používá nepřesnou terminologii (s. 7), někdy zůstává také závislá na studované literatuře, aniž by ji podrobila kritice (především první kapitola, např. s. 12, A. Boháč, Dějiny školství v Československu).

Souhrnem se jedná o práci charakterizovanou kvalitním „archivním sběrem“, které však chybí větší kontextualizace tématu a jistější interpretace získaných výsledků.

Navržená známka **velmi dobře**

V Praze 26. 8. 2013

PhDr. Jiří Hnilica, Ph.D.